

Téma: Z pohádky do pohádky

Milé Berušky,

zdravím vás ze školky. Na tento týden jsem pro vás připravila pohádkové téma O perníkové chaloupce. Víím, že máte moc rády pohádky i sladké perníčky.

Pondělí

Dnes si pohádku **O perníkové chaloupce** přečteme.

O PERNÍKOVÉ CHALOUPE

Byla jedna chaloupka u lesa a v ní bydlel drvoštěp se svou zlou ženou a macechou jeho dětí – Jeníčkem a Mařenkou.

Drvoštěpova rodina byla chudá a brzy neměla téměř co jíst. To se nelíbilo hlavně maceše, a tak jednoho dne spustila: „Čtyři se tu neuživíme, půjdeme zítra do lesa a děti tam necháme.“ Drvoštěp nechtěl, ale macecha do něj tak dlouho hučela, až ho udolala. Jenže nevěděli, že to všechno slyšel Jeníček s Mařenkou. Mařenka se zoufale rozplakala, ale Jeníček dostal nápad. „Neboj Mařenko, my v lese nezůstaneme“, řekl odhodlaně a šel před chaloupku, aby nasbíral kamínky.

Druhý den se vypravili na cestu a Jeníček si celou cestu značil kamínky cestu, aby se mohli s Mařenkou večer snadno vrátit zpátky domů. Když přišli do lesa, macecha s tatínkem rozdělali oheň, nechali u něj děti a odešli. „Jdeme kácet dříví. Až skončíme, přijdeme pro vás“, řekla macecha a odešli.

Dětem bylo u ohýnku dobře a za chvíli usnuly. Když se probudily, byla už noc a nikdo nikde. Mařenka začala plakat, ale Jeníček ji uklidňoval: „Neboj, Mařenko, já cestu domů najdu.“ A skutečně! Pod nočním měsícem se kamínky jen blyštěly, a tak se děti vydaly na cestu zpátky. Kamínky je dovedly až k jejich chaloupce! K ránu už byly obě děti zase doma ve svých postýlkách. Macecha z toho příliš radost neměla, ale co mohla dělat.

Jenže čas šel dál a bída byla čím dál větší. A tak jednoho dne macecha povídá: „Nic naplat, nemáme co do pusy, zítra odvedeme děti do lesa a necháme je tam.

Jen musíme jít ještě hlouběji, aby už nenašly cestu domů.“ Tatínek nechtěl, ale macecha ho opět přemluvila.

Jeníček s Mařenkou zase všechno slyšeli, a tak se Jeníček opět rozhodl, že nasbírá kamínky, ale ouha! Macecha je zamkla v pokoji. Jeníček si ale dokázal poradit. Rozhodl se, že krajíček chleba, co s sebou dostanou k obědu, bude cestou drobit, a tak najde opět cestu k jejich chaloupce.

Jak si řekl, tak také druhý den udělal. Opět přišli do lesa, kde je tatínek s macechou nechali. „Jdeme štípat dříví, do večera se vrátíme,“ řekla macecha a odešli. Děti opět u ohýnku usnuly a probudily se až v noci.

Jeníček vyskočil na nohy a hned se chtěl vydat domů po stopách drobečků, kterými si značil cestu do lesa, ale nešlo to. Všechny drobečky sezobala lesní zvěř! Jeníček s Mařenkou byli ztraceni! Nezbylo jim nic jiného, než se spolehnout sami na sebe.

Dlouho bloudili lesem a snažili se najít cestu domů, až nakonec zabloudili k chaloupce. A nebyla to ledajaká chaloupka! Byla celá z perníku a dalších dobrůtek. A protože měli Jeníček s Mařenkou velký hlad, hned se pustili do sladkostí. „Kdopak mi to venku loupe perníček?“ Ozvalo se zevnitř. Děti se lekly, ale hned pohotově odpověděly: „To nic, to jenom větříček.“ A s chutí jedly dál.

Jenže nevěděly, že je to chaloupka zlé baby Jagy, která si postavila chaloupku z perníku jen proto, aby do ní mohla lákat děti a potom je jíst! Babici to nedalo a nakonec vyšla ven, kde našla Jeníčka s Mařenkou, jak se cpou perníčkem z její chaloupky.

Chytla je a zavedla dovnitř. Jeníčka dala do chlívku, aby si ho vykrmila a snědla a Mařenka jí musela pomáhat. A tak Jeníček dostával samé dobrůtky – to proto, aby rychle přibíral na váze a aby si ho mohla zlá čarodějnice brzy uvařit a sníst. Vždy jednou za čas, přišla babice ke chlívku a chtěla, aby Jeníček vystrčil prstíček a ona mohla zjistit, jestli už tloustne. Jenže Jeníček nebyl hloupý a vždy ježibabě strčil kůstku. Ježibaba se velmi divila, že vůbec netloustne, až jednoho dne se dopálila a rozhodla se, že tak jako tak Jeníčka upeče a sní.

Mařenka velmi plakala, ale ježibaba se nedala obměkčit. „Nejdříve roztopíme pec a upečeme chleba,“ oznámila babice. „Mařenko, vlez do pece a zjisti, jestli už je dost rozehrátá.“ „Ale já nevím, jak se do pece leze,“ dělala ze sebe hloupou Mařenka. „Můžete mi ukázat, jak se leze do pece?“ Ježibaba vůbec netušila, že jde o lest a bez sebemenšího podezření si do pece vlezla. Mařenka ani chvilku neváhala a strčila babici do pece a zavřela ji tam. Potom běžela osvobodit Jeníčka a spolu utíkali domů, jen co jim nohy stačily.

Když doběhli do chaloupky, zjistili, že jejich macecha mezitím zemřela a jejich tatínek ode dne, co je nechal v lese, se velmi trápil a každý den své děti hledal. Jakou měl teď radost z jejich návratu! A tak se společně radovali a slíbili si, že už navždy budou spolu ve své chaloupce na kraji lesa.

Povídáme si o pohádce

- Jaké postavy se objevily v pohádce kromě Jeníčka a Mařenky?
- Co se jim přihodilo?
- Proč se děti ztratily v lese?
- Z čeho měly strach?
- Jak to všechno dopadlo?
- Co byste udělali vy v jejich kůži?

Úterý

Dnes si perníkovou chaloupku můžeme vybavit pastelkami, podlepit tvrdým papírem a vystříhat (viz příloha).

Povídání o chaloupce:

- Perníková chaloupka existuje pouze v pohádce. Jaké existují skutečné domy? (domy panelové, cihlové, dřevěné, ze slámy, iglú)
- Jak se domy staví? Kdo domy staví?

Děti mohou dle obrázků celou pohádku samy vypravovat.

Středa

Dnes vybarvíme pastelkami obrázky Jeníčka a Mařenky. Obrázky podlepíme tvrdým papírem. Můžete také dozdobit a vybarvit perníčky (viz příloha).

Kdo by měl více času a chuť může perníčky upéct. Děti se jistě rády zapojí.

Recept na perníčky:

hladká mouka	500g
soda	1 lžička
kakao	2 lžičky
moučkový cukr	100g
med	120g
máslo	200g
koření do perníku	1 balíček
vejce	2 kusy

Postup: Do velké mísy postupně vložíme všechny suché a mokré suroviny. Vyhněteme těsto a necháme den v lednici odpočinout. Na vále vyválíme a vykrajujeme tvary. Potřeme bílkem a pečeme asi 8 minut na 170 stupňů.

Čtvrtek

Dnes děti vybarví obrázek Ježibaby a podlejí ho tvrdým papírem. Ježibaba bydlí v perníkové chaloupce.

Jak taková Ježibaba vypadá?

Pracovní list – Mařenka připravuje pro Jeníčka koláče (viz příloha).

Popřípadě pečeme perníčky z odleželého těsta.

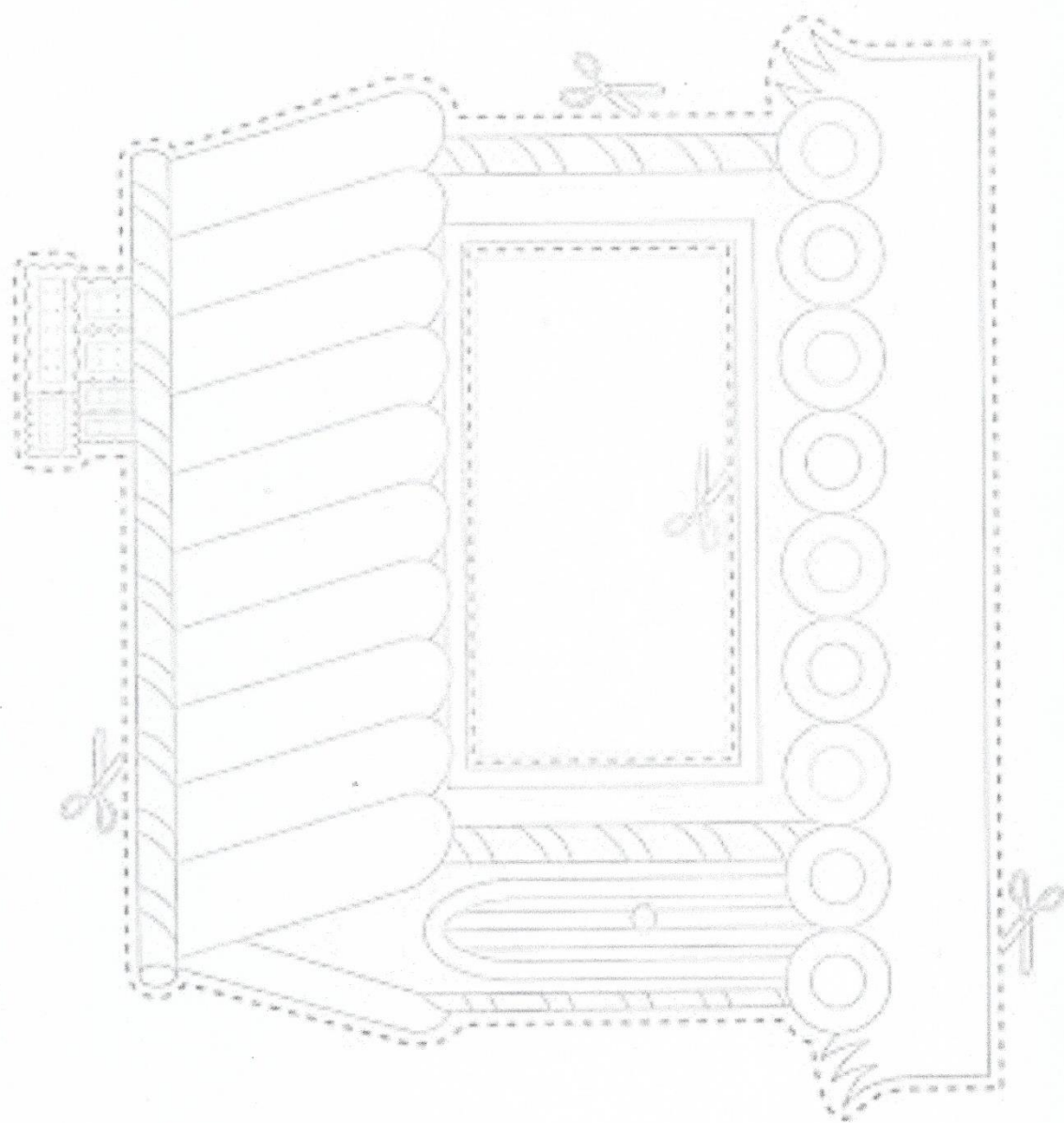
Pátek

Dnes si pohádku O perníkové chaloupce společně zahrajeme jako v divadélku. Podlepené obrázky vystříháme a přilepíme na ně ze zadní strany špejle, aby se s nimi dalo dobře pohybovat.

V příloze vám posílám pracovní list pro chytré hlavy a grafomotorické listy pro šikovné ruce. Budu ráda, když mi je přinesete do školky ukázat, jak se vám povedly. A pokud se vám nebude chtít úkoly plnit, nevadí. Venku je pěkně tak si zajděte společně s rodiči na procházku. Maminkám doma pomáhejte, uklízejte si hračky a nezlobte je, protože mají hodně práce a také si potřebují chvíli odpočinout.

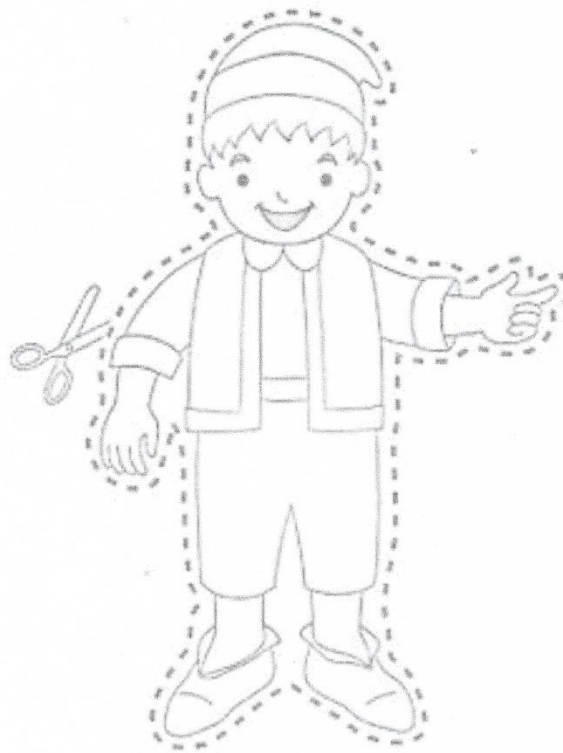
S přáním pěkného týdne paní učitelka Vladka.

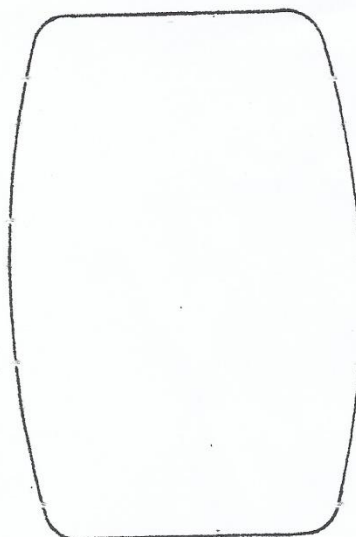
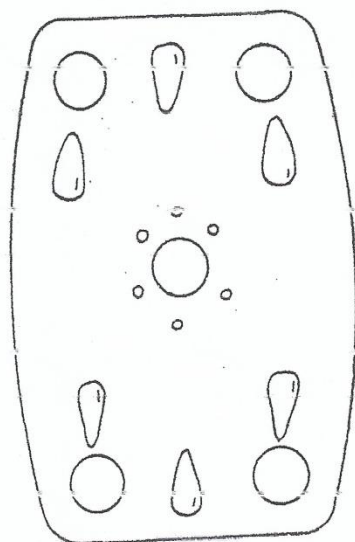
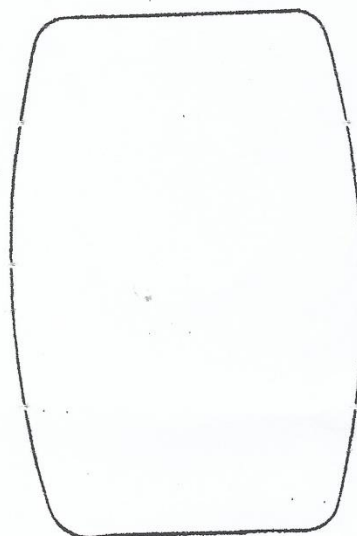
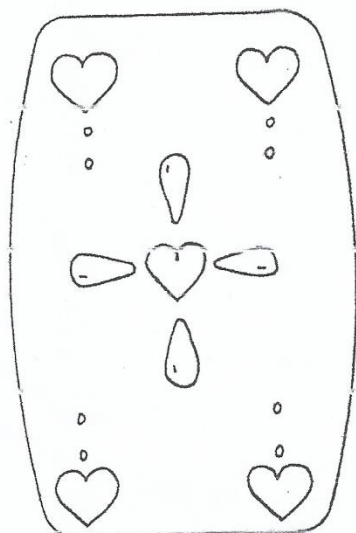
Zdroje: Perníková chaloupka, Václav Renč 2001, Barevné kamínky, Tematický obraz: Vyprávěj pohádku, pracovní list- dokresli si perník, hrajeme si od jara do zimy, Pinterest – Jose a Maria

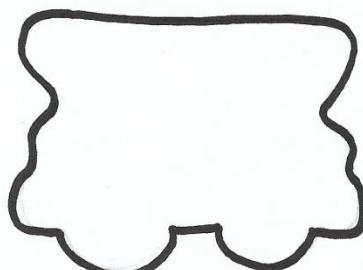
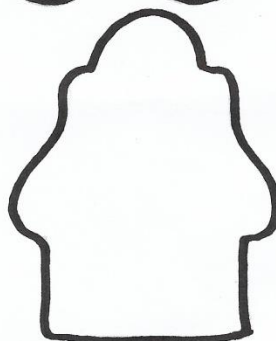
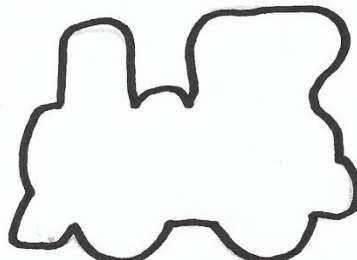
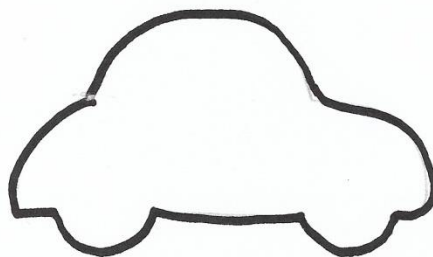
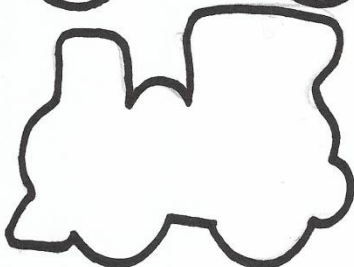
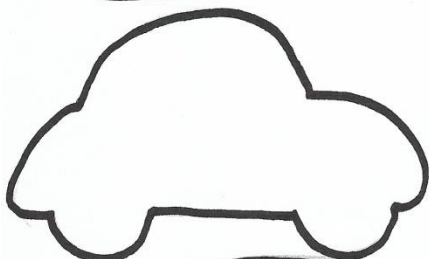
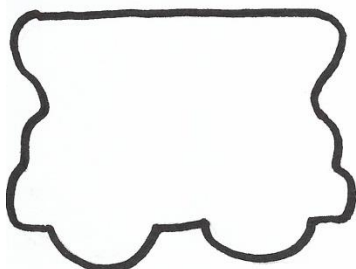
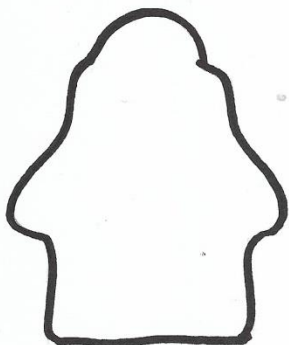

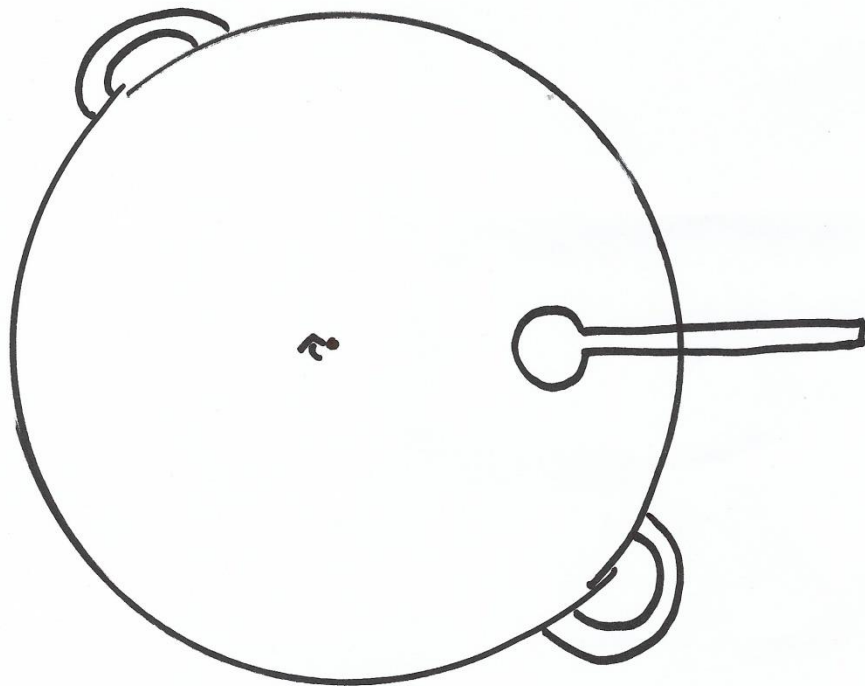
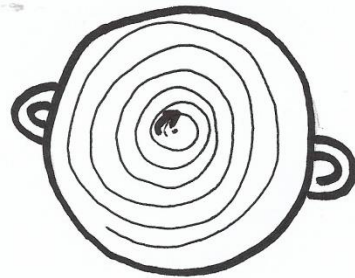

Najdi a spoj čarou stejné prvničky.

Ježibaba přikázala Maňence: „Musíš Jeníčkovi vařit samé
dobroty, aby byl pěkně tlustouček.“
Pomoz Maňence s mícháním.

Mařenka píše pro Jenička koláče. Pomůžeš jí?
Každý koláč ozdob jednou mandličkou.

